

Religionernes dag 2016 - Det guddommelige

Af Heidi Friborg Christoffersen

Der er altid noget særligt over sammenkomster, der gentages år efter år. I år var det den 13. udgave af Religionernes Dag, og endnu en gang sås det, og hørtes det, at der var mange mennesker samlet ét sted. Det er dejligt at møde fagkolleger på tværs af landet. Nogle kender hinanden, og andre lærer nye mennesker at kende, og det er netop det, der hele pointen med sådan et årligt møde. Hvis man da kan få lov til at få fri til at deltage.

I år var temaet 'det guddommelige', og rammen for religionslærernes fagdag var det teologiske fakultet i Købmagergade i København. Det var sidste chance for at opleve det teologiske fakultet på netop den adresse, da fakultet flytter til Amager efter nytår.

Temaet om det guddommelige var bygget op om Jakob Wolf's foredrag, fordi han i 2015 havde skrevet en religionsfænomenologisk bog om emnet. Han skulle lægge ud med et fokus på, hvordan der i det 21. århundrede kan tales meningsfuldt om det religiøse. De øvrige forelæsere skulle så give hver deres bud på, hvordan det kommer til udtryk i Bibelen, Koranen, i musik og i relation til en naturvidenskabelig tilgang til verden.

Alle forelæsere har deres tilknytning til det teologiske fakultet, så det var, om man så må sige 'på hjemmebane'. Det kunne man ikke helt sige om deltagerne, der dels havde lidt svært ved at finde toiletterne, og dels havde svært ved at finde en plads i solen til at nyde deres frokost. Men hvor der er vilje, er der også vej.

Religionslærerforeningens formand, John Rydahl bød velkommen sammen med prodekan Carsten Selch Jensen. Og så skulle der ikke tales mere om, at denne efterårsdag havde valgt at iklæde sig det smukkeste sommervejr, lige midt i hjertet af København, med alle dets fristelser lige rundt om hjørnet. Samme Rydahl kunne heller ikke dy sig for at komme med et par kvikke bemærkninger og stikpiller til den nye lovændring fra 2015 med læringsmålstyret undervisning. Det skulle der helst ikke snakkes om denne dag, hvor vi i stedet kunne fordybe os i noget, der ikke i sig selv kunne munde ud i en form for test eller prøve. Der var i alt fald hverken en paratvidenstest eller evalueringsskema til os, da konferencen sluttede. Det kunne ellers have været interessant at se, hvor meget vidensdeling, der havde været over dagen. Og det er IKKE en opfordring til bestyrelsen om, at der skal evalueres på ny erhvervet viden, når der til næste år kommer en ny Religionernes dag – om reformationen. "Test din kollega i, hvor meget I ved om reformationen!" Nej, vel? Så går hele festivalstemningen jo fløjten. For jo, det var en hyggelig dag! Og tak til arrangørerne og til foredragsholderne. Der er ikke plads til at skrive ret meget om selve foredragene, da den vidensdeling må komme på anden vis.

Det er herved også sagt, at det altid er mest taknemligt at være første taler på en lang, varm og solrig konferencedag. Jakob Wolf fik i alt fald sin fulde opmærksomhed. Og det samme kan man roligt sige om Søren Holst's meget humoristiske fremstilling af det guddommelige i Gamme Testamente. Det var måske didaktisk set også det mest anvendelige, fordi han gjorde brug af symboliseringer fra forskellige steder af den populær-kulturelle verden, som børnene kender. Der var eksempler fra både "Vinden i piletræerne", "Harry Potter", "Indiana Jones" og "C. S. Lewis". Det er altid godt at have en klo i tilhørerne, så de har noget at kaste deres opmærksomhed op på. Og et godt grin er også altid vejen til god læring. Man får ikke så meget ud af at kede tilhørerne ihjel.

Derefter var der en lille kort reklamepause, hvor de forskellige forlag gerne ville fortælle, hvad de solgte i deres boder.

Frokostpausen varede en time, og det er aldrig for lidt, når der skal snakkes med kolleger. Men problemet med at få gang i snak med fagkolleger, og glæde ved at opdage, at der findes mennesker, der er lige så engagerede i eget fag og egen undervisning, som en selv er, at man kan have svært ved at stoppe med at snakke, når næste forelæser går på banen, og det lod faldt på Jesper Tang Nielsen, der uden Power Point, uden billeder og uden humor skulle fortælle om det guddommelige i Ny Testamente. Desuden kan det ofte være svært for en universitetslærer at finde ud af at tale i andre kontekster, end den akademiske verden, så man må sige, at opmærksomheden var faldet en del hos tilhørerne. Det var dog et udmærket foredrag, men folkeskolelærere er ikke altid så interesseret i nørdeviden, som mange professorer er.

Næste foredrag var med Thomas Hoffmann om det guddommelige i Koranen, og det var meget bogstaveligt et foredrag om bogen – Koranen. Det guddommelige i Gud Ord, som det har åbenbaret sig i den hellige skrift. Det sted, hvor opmærksomheden var størst, var da forelæseren fortalte om en app. med Koran-recitation, og fik fortalt, at Yahya Hassan havde anbefalet ham, som "god at drikke øl til". Det er da en oplysning, der kan bruges!

De sidste to foredrag var af Sven Rune Havsteen om det guddommelige i musikken, og af Niels Henrik Gregersen om grænsen imellem tro og viden. Det er altid godt at slutte af med nogle æstetiske læreprocesser, og dejligt med noget auditivt til at illustrere, hvad man gerne vil få frem. Måske manglede der et foredrag om billedkunst, så ville vi havde været hele vejen rundt. Det hele blev sluttet af med et foredrag af Niels Henrik Gregersen, der virkelig har styr på sin "street cret". Der opstod i alt fald en form for andægtig lydhørhed, da han var på. Foredraget knyttede en smuk sløjfe til det, som Jakob Wolf havde talt om, og på den måde hang dagen flot sammen. Rationalitet og fænomenologi er den måde, hvorpå moderne mennesker orienterer sig, og absolut noget vi som lærere kan tage med os ud i virkeligheden til målstyret undervisning og nationale tests.

John Rydahl sluttede dagen med et ønske for os, at vi havde fået inspiration med os hjem til at omsætte noget af det til virkelighed. Og igen at sige, at næste års Religionernes Dag handler om reformationen – i reformationsjubilæumsåret 2017. Det har bestemt været en dejlig dag, og der blev sagt mange interessante ting, men det er ikke altid det vigtigste, hvad der bliver sagt, men at der bliver rum til fordybelse for den enkelte, og at der bliver tid til kollega-snak og vidensdeling, for det er der nemlig ikke så meget tid til i en travl lærerhverdag.